

11 LUTEGO - ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

Święto chrześcijańskie, obchodzone 11 lutego, ustanowione przez papieża Jana Pawła II w dniu 13 maja 1992 roku - w 75 rocznicę objawień fatimskich.

Celem obchodów jest objęcie modlitwą wszystkich cierpiących, zarówno duchowo, jak i fizycznie, i zwrócenie uwagi świata na ich potrzeby. Główne uroczystości kościelne mają miejsce w jednym z sanktuariów maryjnych na świecie. Niektórzy twierdzą, że ustanowienie Dnia Chorych miało związek z chorobą Parkinsona, która zdiagnozowana została u papieża w 1991 roku. Ponadto już 7 lat wcześniej, 11 lutego w 1984 roku papież napisał list apostolski „Salvifici Doloris” o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia, które jego zdaniem jest częścią tożsamości człowieka, która wzywa go do tego, by przerósł samego siebie. Tym samym dojrzewa duchowo i odnajduje zbawczy sens cierpienia, wyrażający się w dwóch imperatywach: „**Czyń dobro cierpieniem**” i „**Czyń dobro cierpiącym**”. Kościół zachęca tym samym do wolontariatu, który od setek lat pomaga chorym i potrzebującym na całym świecie - niezależnie od wyznania, poglądów politycznych i statusu społecznego.

Centralne obchody w Polsce przypadły w roku 1994 - uroczystości odbywały się wówczas na Jasnej Górze w Częstochowie.

11 lutego 2021 r. Kościół katolicki będzie obchodził 29. Światowy Dzień Chorego.

Na każdy Dzień Chorego Ojciec Święty kieruje orędzie, apelując o podjęcie współpracy pomiędzy narodami biednymi i bogatymi, mającej na celu ochronę zdrowia i życia ludzkiego. W każdym orędziu Ojciec Święty broni życia od poczęcia do naturalnej śmierci.

W tegorocznym Papież przypomina, że właśnie 11 lutego 1858 r. Matka Boża ukazała się w Lourdes, które *„od tamtego czasu stało się celem licznych pielgrzymek (...). Madonna chciała w tym górzystym regionie ukazać swą macierzyńską miłość szczególnie do cierpiących i chorych (...). Jeżeli Jezus jest źródłem życia, które zwycięża śmierć, to Maryja jest troskliwą Matką, która wychodzi naprzeciw oczekiwaniom swych dzieci, wyprasząc dla nich zdrowie duszy i ciała. Oto orędzie, jakie sanktuarium w Lourdes stale proponuje czcicielom i pielgrzymom. Takie też jest znaczenie uzdrowień ciała i duszy, do jakich dochodzi w grocie Massabielle”* - czytamy w orędziu.

Celem obchodów tego święta jest też popieranie zaangażowania wolontariatu, czyli dobrowolnej, bezpłatnej, świadomej pracy na rzecz innych osób lub całego społeczeństwa wykraczającej poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie. Chodzi o pomoc osobie starszej w pobliskim hospicjum czy domu pomocy społecznej.

Najczęstsze motywacje wolontariuszy:

- chęć zrobienia czegoś dobrego, pożytecznego;
- potrzeba kontaktu z ludźmi lub nawiązania nowych znajomości;
- chęć bycia potrzebnym;
- chęć spłacenia dobra, które kiedyś od kogoś się otrzymało;
- chęć zdobycia nowych umiejętności oraz doświadczeń zawodowych i życiowych;
- pobudki religijne.

Światowy Dzień Chorego to idealna okazja, aby zrobić coś dobrego dla osób ze swojego otoczenia, rozpocząć wolontariat czy odwiedzić placówkę, w której chorzy i osoby starsze potrzebują opieki, ale również rozrywki.

Rozejrzyjmy się w okolicy i sprawdźmy, czy w naszym otoczeniu nie zamieszkują samotni seniorzy - dla nich nawet symboliczna rozmowa przy herbacie czy pomoc w zrobieniu zakupów będą wspaniałym prezentem w **Światowy Dzień Chorego**.

Nie zapominajmy również o własnych dziadkach i babcjach, a także o chorych czy niepełnosprawnych członkach rodziny, z którymi na co dzień się nie widzimy.

Wyberzmy się do nich tego dnia i postarajmy się poświęcić im swój czas - dla nas to tylko jeden dzień, a dla nich - aż jeden dzień, przerywający monotonię choroby i pozwalający, choć na moment, zapomnieć o towarzyszącym wciąż cierpieniu.

Empatyczne podejście do osób chorych i cierpiących, nie tylko w Światowy Dzień Chorego, to wspaniała postawa, która może stać się wzorem do naśladowania dla innych.

Opracowanie:

Katarzyna Jankowska